

QR code and barcode for subscription information.

ПЕРЕДПЛАТА
Індекс –
49690

4 820099 630119 08

<https://storri.com/>

ЖИТТЯ

індекс –
49690

газета для всієї родини

№8 (791), 25 лютого 2026 р., виходить щотижня

Історії

Передплачуйте газету в кожному відділенні Укрпошти або онлайн <https://peredplata.ukrposhta.ua/>

Невизнана історія

Новини тижня

ЛЮБОВ ВАРТА ВСЬОГО

У сучасного українського поета Сергія Жадана є такі слова: «Любов варта всього – варта болю твого, варта твоїх розлук, варта відрази й мук, псячого злого виття, шаленства та милосердья. Варта навіть життя. Не кажучи вже про смерть».

Але не будемо про смерть, а таки про любов! Буває вона проста і щира, буває коротка і шалена, а буває отака-от дивна і складна, як у тій правдивій історії, яку хочу вам розповісти.

Головну героїню назвимо Іларією. Або скорочено – Ларою. Тепер вона – бабуся, дружина, співробітниця. Однак у своєму сповненому пригод житті побувала в багатьох ролях. І ота перша «доросла» роль мало не закінчилась для неї фатально.

А було все так. Лара вступила-таки на медичний. Не хотіла, але мама наполягла. Сваритися з мамою було марно, бо в хід пішли такі переконання, що хоч із хати втікай! Ага! Втікати з хати, коли тобі ще й сімнадцяти нема? Справді? А хто мав би захистити вчорашню школярку? Тато, який так само боявся дружини і щоразу «йшов щось робити» або «на закупи, бо в хаті хліб закінчився»?

Старша сестра якось дала собі раду з маминим гнівом, пресингом, з маминими перепадами настрою – вона вчасно вискочила

заміж і переїхала в інше місто. Ларі в цьому питанні не так поталанило. Тому Лара й пішла вчити всі ці кісточки, тканини, ліки, хімію – словом, усе те, що їй потім знадобиться, коли доведеться рятувати щойно народженого синочка. Та поки що дівчина на другому курсі. Літню сесію, найімовірніше, складе після академки, бо тут без варіантів.

Тобто варіант уже заокруглився – Лара, другокурсниця медінституту, дівчина з двома туго заплетеними косичками, уже не приховує свого живота. Звісно, від мами їй було читано і співано, але ж не вона перша, не вона остання. Та й Петро з нею розписався, бо яке вже там весілля?!

Лара думала, що такому віці народжувати буде легко й просто – вона ж молода і здорова. Однак народжувала вона три дні; та вже

подумала собі, що там і помре на тому столі. І коли їй на груди покладали червону крихітку, не мала сил навіть усміхнутися.

Так у студентки з'явилася дочечка Наталочка. Дівчинка часто плакала ночами. Молодий татусь не міг виспатись, та й про навчання Ларі довелося забути. Спочатку академка, потім – логічне прощання з медициною, бо... Ну так, бо слідом за Наталочкою з'явилась і Яринка. Дві дитини на руках, батьки окремо, чоловік тягне дві роботи. А в Ларі руки аж червоні від того прання і запирання, від прибирання і щоденної роботи – на підгузки не розженешся!

Все було як звично, та Петрусь усе частіше приходив напідпитку. А там, де горілка, там і кривда. В хаті почали лунати високі ноти, погрози, докори і з'ясування. Дівчатка боялися, Лара терпіла заради дітей і заради того, аби зберегти родину. Ну так, бувало, що декілька разів довелось-таки переночувати в батьків, але Петро не перестав пити. Ніякі

вмовляння, погрози чи дорослі розмови нічого не змінили. Лара говорила чоловікові прямим текстом, що піде від нього, бо все це їй вже дістало. Петро категорично не погоджувався з таким «бабським рішенням» і сказав, що зробить ТАКЕ, що вона не зможе від нього піти.

– Що ж ти можеш зробити, коли й не пам'ятаєш нічого через око-виту?

– А от побачиш! – гонорово випаливав Петро і траскав дверима, бо щось лихе задумав.

То знаєте, що він зробив? Спалив Ларин паспорт і свідоцтва про народження обох дівчат. Ось так! Та Лару це не налякало. Вона пішла, й цього разу не до батьків, а до свого сусіда Володі, який втішився, що тепер у нього вдома буде молода господиня і двійко її дітей.

Із Володею Лара була рівно півтора року. Тоді в них народився син Михайлик, з яким, власне, треба було проводити спеціальні процедури, аби дитина вижила.

С. 2

ІНДЕКСАЦІЯ ПЕНСІЙ

В Україні вже у березні проведуть перерахунок пенсій для більшості отримувачів виплат. Про це розповів міністр соціалістики Денис Улютин, інформує «Цензор.НЕТ».

Діапазон індексації: з 1 березня виплати зростуть щонайменше на 100 грн, а максимальна сума надбавки обмежена 2 тис. 595 грн. Для пенсіонерів, які не працюють, мінімальна виплата збільшиться з 3 тис. 38 грн до 3 тис. 406 грн. Верхня межа пенсії залишається незмінною – 25 тис. 950 грн (десять прожиткових мінімумів).

Обмеження максимальної пенсії не поширюється на захисників України, чиї виплати регулює спеціальний закон у період агресії.

Підвищення торкнеться більшості пенсіонерів, але точна сума залежить від індивідуального стажу та поточної виплати.

ПРО ВИБОРИ

Президент Володимир Зеленський заявив про готовність до проведення виборів, але за умови двомісячного припинення вогню. Про це глава держави сказав в інтерв'ю Пірсу Моргану, зазначає «Цензор.НЕТ». «Отже, якщо ми зможемо домовитися про два місяці припинення вогню заради виборів, я зроблю все можливе, щоб поговорити з парламентом і переконати його піти на крок, якого вони зараз не підтримують», – повідомив він.

ДУМКА ПРЕЗИДЕНТА

Володимир Зеленський заявив, що Україна зможе провести загальнонаціональні вибори лише після завершення війни. Він вважає, що росія наполягає на швидких виборах, оскільки хоче усунути його від влади. Про це гарант сказав в інтерв'ю AFP.

Сполучені Штати Америки та росія чинять тиск на Україну, щоб українські сили вийшли з Донбасу в межах будь-якої угоди про припинення війни. Про це Президент України сказав в інтерв'ю AFP, повідомляє «Цензор.НЕТ».

ПРАВО ГОЛОСУ

Вибірчі права мають понад 3,7 млн внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Про це повідомив заступник голови Центральної виборчої комісії Сергій Дубовик, зазначає «Суспільне», інформує «Цензор.НЕТ».

С. 3

Відома авторитетна українська травниця **Тетяна Павлівна Радіонова**, авторка книги «**ВСТАНЬ НАД БОЛЕМ СВОЇМ**», рекомендує

МОЇ ЧОЛОВІЧІ БІДИ ДОПОМОГЛА ПОДОЛАТИ ТРАВНИЦЯ

Добрий день, шановна Тетяно Павлівно. У мене 40 з гаком років боліли попереки і хребет. Я дуже задоволена, що всього цього позбулася за допомогою Ваших трав'яних засобів. Тепер усім я їх рекомендую. Ще зараз я використала Ваш **БАЛЬЗАМ** на травах від циститу. Почуваюся набагато краще і хочу довести результат до кінця.

Моєму чоловікові Ви надіслали **БАЛЬЗАМ** і **КРЕМ** від простатиту. В чоловіка теж були проблеми із сечовипусканням, і потенція його підводила, а ми з ним ще не старі, нам обом по 55 років. Хочеться жити на повну. Але не виходило. І дітей гарних виростили, і онуки в нас уже є. Можна було б трохи пожити для себе. Тож звернулися до Вас по допомогу. Ваш **ЕЛІКСИР МОЛОДОСТІ**

ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ дуже нам допоміг. Мій чоловік став упевненим у собі. Ми тепер із ним як пара голубів, без лайок, без скарг одне на одного. Як кажуть, живемо, мов одна душа. Підтримаємо одне одного у всьому. А раніше наші стосунки були просто жах. Я з повною відповідальністю рекомендую чоловікам і жінкам Ваші трав'яні засоби, бо ми на собі особисто їх не раз перевірили!

Шановна Тетяно Павлівно, бажаємо Вам від усього серця міцного здоров'я, успіхів, любові та мирного неба над головою нам усім. З великою повагою до Вас і до Вашої праці

Микола і Марія Стецюки, 65 років, м. Чернівці

Свої трав'яні цілющі засоби Тетяна Павлівна Радіонова відправляє поштою всією Україною (не є лікарським засобом)

Більше інформації про натуральні трав'яні засоби для боротьби з простатитом, циститом, гемороєм, парапроктитом, псоріазом, демодекозом, герпесом, грибок, артрозами, трофічними виразками, остеомієлітом, опіками, пролежнями, гайморитом, целюлітом, зайвою вагою, від глистів, еліксир від випадіння та для росту волосся, натуральні трав'яні креми від старіння шкіри обличчя і шиї та багато іншого Ви отримаєте за телефонами:

Тел.: (097) 925-73-97 (також Viber і WhatsApp), (066) 044-08-98

Самолікування може бути шкідливим для вашого здоров'я

Улюблена газета з кулінарними рецептами для читачів усієї України. В газеті – домашні рецепти, корисні поради і кулінарний конкурс. Ексклюзивні інтерв'ю з відомими людьми та їхні рецепти в кожному номері видання.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ НА 2026 РІК ГАЗЕТУ

ІНДЕКС 99715

ПЕРЕДПЛАТА ОНЛАЙН

1 міс. – 18,00 грн. 6 міс. – 108,00 грн.
3 міс. – 54,00 грн. 12 міс. – 216,00 грн.

*вартість приймання передплати 20 грн. Передплата онлайн: <https://peredplata.ukrposhta.ua>

Купуйте або передплачуйте газети з життєвими історіями, які не повторюються, в усіх відділеннях Укрпошти: «ЖИТТЯ» (індекс – 08270); «ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ» (індекс – 06694); «ЖИТТЯ. ІСТОРІЇ» (індекс – 49690); «НАЙКРАЩІ ЖІНОЧІ ІСТОРІЇ» (індекс – 68068).

ТРИ КРАПКИ...

Війна руйнує міста і села, рівняє із землею населені пункти. Вона нищить дороги, мости, лікарні, школи. Але найбільший тугар несуть на своїх плечах люди: рятувальники, медики, енергетики, волонтери, діти... І, звісно, воїни та їхні родини.

Саме вони – ті, хто сьогодні в строю, на полі бою, в окопах і бліндажах, і ті, хто чекає вдома, – щодня платять надто високу ціну за нашу змогу жити, працювати, говорити, писати.

Та є ще одна категорія учасників цієї війни – зниклі безвісти та їхні рідні. Ті, хто завис між землею і небом. І ті, хто живе між страхом і надією.

Іноді ловиш себе на страшній думці: що гірше для людського мозку – смерть рідної людини чи невизначеність? Смерть – це біль, але це крапка. А невизначеність – це три крапки, які не знаєш, коли стануть крапкою, а коли – комою. Це біль без анестезії. Біль, який не дає ні спати, ні дихати, ні жити.

Ті, хто чекає зниклих безвісти, щодня проходять своє пекло на землі. Бо невідомість – це вогонь, що повільно, але невідворотно випалює душу.

Наш захисник Носач Віталій Володимирович – двоюрідний брат Живаги Ольги Михайлівни, мешканки Петрового, моєї колеги, доброї знайомої. Він родом із П'ятихатського району – від Петрового це ортоентно шістдесят кілометрів дороги. І ціле життя, яке зупинилося 8 червня 2024 року.

Біль рідних читається без слів – у глибині очей, які давно забули, що таке безтурботна радість. Розпач – у коротких повідомленнях у вайбері, де сухі рядки замінюють крик:

«Носач Віталій Володимирович, 03.11.1969 року народження... Навчався... Служив... Є донька... Не знаю, що сталося...»

Ця переписка і телефонні розмови – як життєва стежина, що пролягає кризь

переїхав до міста Верхньодніпровська. Там минуло його дитинство, там формувався характер – простий, відкритий, людяний. Після школи була армія. Потім – служба в Німеччині. А далі – звичайне життя, таке, як у мільйонів українців: весілля, народження доньки Маринки – схожої на батька, мов дві краплі води, і зовні, і серцем. Розлучення. Другий шлюб...

Головною рисою Віталія було просте правило: спочатку допоможи іншим, а домашні справи зачекають. Це не було показним героізмом. Це був його внутрішній стан – так жити, так дихати, так бути людяною.

Від мами у спадок він отримав надзвичайно гарний голос. Міг заспівати будь-яку

пісню – легко, «з маху», від душі. Від тата – «золоті руки». Про таких кажуть: у нього все горить в руках. Особливо любив столярну справу – вона стала його хобі, його тихою радістю.

Віталій був компанійський, щирий, дуже цінував дружбу. Його любили не за гучні слова, а за надійність. За те, що був поруч, коли треба. За те, що не зраджував. З перших днів повномасштабної війни він пішов добровольцем. Бо не міг інакше. Бо не вмів ховатися за чужими спинами.

Скільки було планів, мрій, задумів... Скільки ще хотілося зробити, навчити, передати доньці, сказати близьким.

Після війни мріяв збудувати на другому поверсі власного будинку більярду, щоб на старості літ «ганяти кулі з онуками». Та війна обірвала все це.

Йому тепер 54 роки. Навічно чи тимчасово?

Для рідних час зупинився на даті зникнення. Бо поки немає відповіді, поки немає могилі, поки немає слова «назавжди», серце не має права поставити крапку.

Рік родини через судові позови доводилося «причепитися» Віталія Носача до війни – аби мати право дивитися в очі односельчанин. Тепер на стенді у Верхньодніпровську серед інших захисників є й портрет рідної

людини. Мама щотижня приносить туди квіти. Брат Юрій, таксист, щодня сигналіть, проїжджаючи повз – вітається зі своїм старшим.

Донька приносить татові квіти...

Зниклі безвісти не мовчать. Вони говорять спогадами, старими фотографіями, голосовими повідомленнями, які страшно видалити. Вони приходять у сні. Вони говорять через своїх рідних – тих, хто тримається за надію, навіть коли воно ріже руки, мов бите скло.

Ця війна має багато голосів. Але є серед них особливі – голоси зниклих. Тих, кого чують серцем. Тих, кого всупереч усьому чекають.

Історія Віталія Носача – лише одна із сотень тисяч.

Скільки їх сьогодні – зниклих безвісти? Точних цифр не знає ніхто. Бо війна не веде статистики людського болю.

За кожним іменем – рідні люди, які живуть в режимі очікування. За кожним статусом «зниклий» – мати, що захлинається власним болем, дружина, яка боїться дзвінка з незнайомого номера, діти, що вчать жити між «можливо» і «раптом».

Кожна родина тримається за свого. За голос у пам'яті, за обіцянку, за надію, яка не має терміну давності. І поки є ця надія, зниклі залишаються живими в серцях тих, хто чекає.

Тетяна БІДЕНКО

НОВИНИ ТИЖНЯ

Продовження. Поч. – на с. 1

ІНТЕРВ'Ю ЗАЛУЖНОГО

Експоловнокомандувач ЗСУ та посол у Великій Британії Валерій Залужний вперше розповів про обшук СБУ у командному пункті 2022 року. Про це він заявив в інтерв'ю AP News, інформує «Цензор.НЕТ».

За словами Залужного, напруженість між ним та Зеленським виникла невдовзі після повномасштабного вторгнення росії в лютому 2022 року. Між ними часто спалахували суперечки щодо того, як краще захищати країну. Напружені стосунки досягли точки кипіння пізніше того ж року, коли десятки агентів внутрішньої розвідки України здійснили штурм командного пункту Залужного.

Описано ситуацію, що сталася в середині вересня 2022 року, коли Україна розгортала ефективний контрнаступ на північному сході. «Залужний, тодішній командувач армії, вийшов з напруженої наради в штабі Зеленського й повернувся до свого кабінету в Києві.

За словами Залужного, за кілька годин до його офісу з'явилися десятки агентів Служби безпеки України для обшуку приміщення. У той час там було понад десяток британських офіцерів. Вони не сказали, що саме шукають, і він завадив їм переглянути документи та комп'ютери», – пише видання. Джерело: <https://censor.net>.

У присутності працівників СБУ Залужний телефонував Андрієві Ермаку та попередив, що готовий викликати військових, щоб зупинити це й захистити командний центр. Журналісти AP звернулися до Офісу Президента та СБУ по коментарі, проте там відмовилися коментувати цю історію.

«Потім Залужний зателефонував тодішньому голові Служби безпеки Василю Малюку, щоб запитати, що відбувається. Малюк сказав, що нічого не знає про обшук, і пообіцяв розібратися з цим», – переповідає видання.

Пізніше, каже Залужний, стало відомо, що СБУ за два дні до цього звернулося до районного суду Києва за проханням про ордер на обшук за тією ж адресою. Згідно із судовим документом, яке отримало агентство AP, агентство мало намір обшукати стриптиз-клуб, яким нібито керує злочинна організація. Джерело: <https://censor.net>.

КОМЕНТАР СБУ

У Службі безпеки України прокоментували задану вище інформацію. Там зазначили, що тоді відбувалися слідчі дії СБУ в межах іншого кримінального провадження за напрямком боротьби з організованою злочинністю за великою кількістю адрес.

За однією з адрес, яка фігурувала у кримінальному провадженні, на той час був нещодавно розміщений один із законспірованих запасних командних пунктів Валерія Залужного.

«За фактом жодні обшуки чи слідчі дії з боку СБУ за цією адресою не відбулись, додатково Василь Малюк та Валерій Залужний прокомунікували це відразу й особисто, ситуація була прояснена», – підсумували в СБУ. Про це заявили у пресцентрі СБУ, зазначає «Цензор.НЕТ».

ДУМКА ЗАЛУЖНОГО

Контрнаступ Збройних сил України 2023 року не досяг успіху через недостатнє виділення ресурсів. Про це заявив посол України у Великій Британії та колишній головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний в інтерв'ю Associated Press, зазначає «Цензор.НЕТ».

За словами експоловкома ЗСУ, план, який він готував за участі партнерів з НАТО, провалився, оскільки Зеленський та інші посадовці не виділили необхідних ресурсів.

За словами Залужного, контрнаступ мав спочатку зосередити сили в «єдиному кулаку», щоб звільнити частково окуповане Запоріжжя, де розташована ЗАЕС. Після цього ЗСУ мали просунутися на південь до

Азовського моря, щоб перерізати коридор постачання російських військ до Криму.

Посол зазначив, що операція почалася запізно, а українські сили були розпрошені по великій території. Це знизило ударну силу й унеможливило тактичну несподіванку, необхідну для успіху. Джерело: <https://censor.net>.

ЗАВЕРШЕННЯ ВІЙНИ

Канцлер Німеччини Фрідріх Мерц не бачить майже жодних шансів на швидке завершення війни шляхом переговорів. Про це повідомляє «Цензор.НЕТ» із посиланням на Spiegel.

«На мою думку, ця війна закінчиться лише тоді, коли одна з двох сторін буде виснажена або у військовому, або в економічному плані», – пояснив він. За словами Мерца, розумні та гуманітарні аргументи не переконають путіна.

ОЦЕ ТАК ПОЩАСТИЛО...

Тимчасово виконувач обов'язків голови Державної екологічної інспекції України Олександр Субботенко під час перевірки своєї декларації за 2024 рік заявив представникам НАЗК, що 653 тис. дол. готівкою він знайшов у гаражі. Нерухомість він нібито успадкував від бабусі, яка померла 18 грудня 2020 року.

Як зазначає «Цензор.НЕТ», про це стало відомо з повного звіту перевірки декларації посадовця, з яким ознайомилася редакція 368.media. Джерело: <https://censor.net>.

СПРАВА «МІДАС»

Злочинна організація у справі «Мідас» відмила на користь ексміністра енергетики Германа Галуценка 12,9 млн дол. корупційних коштів у період з 2021 по 2025 рік, стверджують слідчі. В Національному антикорупційному бюро України (НАБУ) повідомили, що Галуценко в півкач слідства проходить під кодовим ім'ям Сігізмунда.

«Докази, що їх отримали детективи, свідчать, що протягом 2021–2025 років на користь Сігізмунда відмили 12,9 млн дол.», – повідомляє НАБУ.

НОВІ ПІДОЗРИ

НАБУ і САП повідомили про нові підозри у справі злочинної організації, яку очолює ексголова Фонду державного майна України Дмитро Сенниченко. Йдеться про чотирьох осіб, причетних до легалізації майна, одержаного злочинним шляхом. Про це йдеться у повідомленні НАБУ, інформує «Цензор.НЕТ».

За даними слідства, ексголова ФДМУ разом зі співниками поставив «своїх» людей директорами АТ «Одеський припортовий завод» та АТ «Об'єднана гірничо-хімічна компанія». Ті ж укладали договори з поперед визначеними компаніями й продавали продукцію за заниженими цінами. Різницю у вартості виводили та конвертували в інтересах злочинної організації.

Це призвело до збитків державі на суму понад 700 млн грн. Учасників злочинної організації також підозрюють у легалізації одержаного злочинним шляхом майна на суму понад 10 млрд грн. Загальна кількість підозрюваних за зазначеними фактами діяльності злочинної організації наразі становить 15 осіб.

ФІГУРАНТИ ВІДОМІ

У звіті Мін'юсту до Конгресу США згадується про «Міндічгейт» в Україні. Про це повідомив нардеп Олексій Гончаренко, зазначає «Цензор.НЕТ».

10 листопада 2025 року НАБУ та САП викрили корупційну схему в «Енергоатомі», державній атомній енергетичній компанії України. Слідство стверджує, що колишні та нинішні українські посадовці допомагали привласнити щонайменше 100 млн дол. у вигляді відкатів від підприємств. «Серед фігурантів розслідування "Енергоатома" є Тимур Міндіч, колишній бізнес-партнер Президента Зеленського, колишній віцепрем'єр-міністр Олексій Чернишов,

міністр енергетики та міністр юстиції. Пізніше Міндіч втік з країни, а міністр юстиції, колишній міністр енергетики та голова Офісу Президента пішли у відставку», – зазначено у звіті. Джерело: <https://censor.net>.

ПСИХІАТР ЗСУ

Служба безпеки задокументувала нові факти злочинної діяльності з боку головного психіатра Збройних сил України.

Нагадаємо, що в січні 2025 року військова контррозвідка СБУ за сприяння Головнокомандувача ЗСУ викрила фігуранта на незаконному збагаченні та декларуванні недостовірних відомостей.

Про це повідомляє «Цензор.НЕТ», із посиланням на Службу безпеки України. За матеріалами справи, посадовець, який одночасно є начальником психіатричної клініки, одержав майже мільйон доларів тійового «прибутку».

Наразі додатково встановлено, що фігурант легалізував ці гроші через придбання елітної нерухомості та авто преміумкласу, які оформлював на близьких родичів. Встановлено, що серед таких «активів» – квартира в новобудові на узбережжі Одеси, оформлена на доньку посадовця, а ще котедж поблизу Києва, який він «записав» на свого пасинка.

Зловмисникові загрожує до 12 років ув'язнення з конфіскацією майна.

ЗМУСИЛИ НАБУ

Вищий антикорупційний суд (ВАКС) зобов'язав Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) розпочати розслідування справи про розтратавання активів «Закарпатгазу», «Львівгазу» та інших операторів газових мереж на 10 млрд грн. Таке рішення ВАКС ухвалив 12 лютого за результатами розгляду скарги на бездіяльність НАБУ, повідомив адвокат адвокського об'єднання Legal Energy Микола Шиян агентству УНІАН. Джерело: <https://censor.net>.

За словами адвоката, справа стосується виведення активів та доведення до банкрутства стратегічних газорозподільних підприємств АТ «Закарпатгаз» та АТ «Львівгаз» службовими особами АРМА, АТ «ДАТ "Чорноморнафтогаз"» та НАК «Нафтогаз України».

РОБОТУ ЗУПИНЕНО

Українська компанія ТОВ «Спецмаш-комплект», яка виробляє великокаліберні патрони 12,7х99 та 12,7х108 для сил оборони, повідомила про тимчасове зупинення роботи після обшуків, що їх проводили співробітники Служби безпеки України. Як повідомляє «Цензор.НЕТ», за даними підприємства, 12 лютого 2026 року правоохоронці провели сім обшуків у помешканнях посадовців осіб та ще три – на виробничих об'єктах.

ХАБАР НАЧАЛЬНИКОВІ

Колишньому т.в.о. начальника одного з Центральних територіальних управлінь Міноборони повідомили про ще одну підозру. Про це інформує «Цензор.НЕТ» із посиланням на пресслужбу НАБУ. Його підозрюють у проханнях надати неправомірну вигоду за вчинення дій в інтересах столичного забудовника.

«У червні 2024 року підозрюваний запропонував забудовнику організувати й забезпечити перемогу в конкурсі на зведення житлового комплексу для військовослужбовців та їхніх родин в одному з районів Києва. Свої "послуги" він оцінив у 1,1 млн дол. США.

Згодом підозрюваний погодився зменшити суму до 690 тис. дол. США. Для початку проведення конкурсу посадовець вимагав надати першу частину – 100 тис. дол. США», – розповіли у Бюро.

РІШЕННЯ СУДУ

У Харкові чоловік змінив статтю на жіночу та через суд домігся права зняття з військового обліку в Територіальному центрі

комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП).

Про це свідчить рішення Харківського окружного адміністративного суду, повідомляє «Цензор.НЕТ».

Зокрема, до суду надійшов адміністративний позов за проханням визнати протиправним та скасувати рішення про відмову у знятті з військового обліку військовозобов'язаних від ТЦК через «Обєріг». В обґрунтуванні позовних вимог було зазначено, що позивачка, відповідно до медичного свідоцтва про зміну (корекцію) статевий належності від 16.01.2025 р. (форма № 066-3/о) та внесених змін до актового запису цивільного стану, змінила статтю з чоловічої на жіночу.

МОБІЛІЗУВАЛИ ТАТА

У Кривому Розі 14-річного хлопчика відправили до інтернатної установи після того, як його батько пішов до ТЦК оновити дані й перестав виходити на зв'язок. Через мобілізацію чоловіка дитина залишилася сама. Про це розповів уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Лубінець та написало місцеве видання «Свої», зазначає «Цензор.НЕТ».

Омбудсмен зазначив, що 14-річного хлопця тимчасово влаштували до Центру соціально-психологічної реабілітації дітей у Кривому Розі. Його батько фактично самостійно виховував сина з 2022 року (мати перебуває за кордоном), але юридично не оформив факту одноосібного виховання.

ЗАТРИМАЛИ ТЦК

16 лютого в Дніпрі співробітники ТЦК затримали Романа Костенка – батька, який самостійно виховує чотирьохрічного сина. Попри наявність офіційного оформленого відтермінування, під час перевірки в застосунку «Резерв+» інформація не відобразилася через технічний збій.

Про це видано «Супільне Дніпро» розповіла мама Романа Ілона, інформує «Цензор.НЕТ».

За словами жінки, її синові не дали зателефонувати в момент затримання, яке відбувалося близько п'ятої години вечора. Мати стверджує: документів про відтермінування не перевірили належно. «Він показав свій паспорт і сказав, що у нього відтермінування. Зайшли в застосунок "Резерв" подивитись. Можливо, якийсь збій був, я не знаю. Відтермінування не показало, це син встиг мені сказати. Вони просто його загребли, не дали йому змоги ні зателефонувати, ні якось владнати це питання», – поділилася мама Романа.

Після Ілона розповіла, що наступного дня привезла в ТЦК, де перебував її син, усі його документи, які підтверджують відтермінування. Також серед документів були медичні висновки про стан чотирьохрічного онука, якого Роман виховує самостійно після смерті дружини.

За словами матері Романа, 18 лютого чоловік вийшов на зв'язок і повідомив, що він уже у лінійній частині. Жінка звернулася на гарячу лінію Міноборони, найняла адвоката і планує звернутися до прокуратури. Джерело: [дваhttps://censor.net](https://censor.net).

МАНДРІВНИК...

За рік на посаді голова Державної служби фінансового моніторингу Філіп Пронін понад два місяці провів у закордонних відрядженнях. Серед відвіданих країн Танзанія, Мексика та низка європейських держав. Поїздки посадовця збігалися в часі з важливими засіданнями парламентських ТСК або з корупційними скандалами, як-от «Міндічгейт».

Про це йдеться в матеріалі Bihus.Info, зазначає «Цензор.НЕТ».

У перші місяці роботи Пронін двічі відвідав Францію та побував у Люксембурзі. У цей період він пропустив кілька засідань Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради, куди його запрошували народні депутати.

ЛЮБОВ ВАРТА ВСЬОГО

Закінчення. Поч. – на с. 1

Пережив Михайлик і складну операцію. Лара так раділа, що їхня родина тепер повноцінна й щаслива. Втім, одного осіннього дня Волода спавував їхні речі й вивіз до Лариніної мами. А оскільки він з Ларою жив на віру, то і ніякого розлучення не потребував. І навіть те, що в них є спільний син, його не стримало. Щоправда, документи не палив, скандалів не влаштовував... просто сказав, що має інші вподобання.

Мама недовго терпіла своє меншу доньку з трьома причепами, чи, як вона казала, «із цим галасливим виводком». Дарма що відусь натішитись не міг онуками, бавив і няньчих їх, вдовів усюди й купував морозиво. Якби не відусь і його тихе добре серце, пропала б Лара з тими своїми дрібними діточками.

І якось так поталанило жінці знайти собі третього чоловіка, Богдана. Він без проблем погодився розписатися з Іларією і взяти під опіку трьох її дітей.

Богдана ніяк не могли зрозуміти його батьки. Не такого «щастя» вони бажали своєму кмтіливому синові, інженерові з крутими мізками і широкими перспективами в науці чи бізнесі. А Богдан аж змінився, відколив зійшовся з Ларою. Полюбив дітей як рідних, «підтягнув» Михасика в точних науках, допоміг пасербові вступити до фізико-математичного ліцею.

Авжеж, Богданові батьки могли б залишити їм свою квартиру в місті, а самі переїхали б у село. Та про це не могло бути й мови – вони не поділяли такого синового рішення й обурювалися перед усіма своїми родичами, як із ними вчинив їхній розумний, але зовсім не мудрий син.

– А чим же вона його там приворожила? Та ще й із трьома своїми дітьми? – цікавилися родичі, які вболівали за Богдана й зовсім не знали, що йому ця Іларія і чому він «відписався» на такий варіант.

– Сказав, що любить її і що дітям потрібен батько, – розчаровано відповідала Богданова мати.

Що ж, довелося Богданові з родиною тинятися чужими квартирами, часто змінювати локації, ще й шукати підробітки. Богдан виявився дуже добрим батьком і турботливим чоловіком, але мав одну серйозну ваду – був страшенно ревнивим. Іларія важко зітхала, коли розповідала про це своїм подругам. Зітхала, але терпіла, бо навіть не уявляла собі, як би дала раду самотужки з трьома дітьми.

Натаккав Богдан і на те, аби сподити спільне дитяток, однак... для цього треба було б мати свій куток, а не тинятися чужими й гарувати на двох роботах без вихідних і без прохідних. Та й дівчатка вже піросли – старшенька пішла вчитися на кондитера. Менша дуже хотіла на акторський, а Михасик однозначно на комп'ютери. Не до немовляти якось...

І отак сталося в їхньому житті, що Богдан виховав і поставив на ноги трьох Лариних дітей. Діти не вдовозі порозбігалися, бо рано подоружувалися. Михайлик пішов на фронт, Яринка виїхала за кордон, а Наталя знайшла собі роботу поруч

і відтоді часто забігала до батьків, приносила чогось смачненького.

Богданові батьки все частіше хворіли й потребували догляду. Довелося продати хатинку в селі. Богданова мама вже не давала собі ради з побутом і приготуванням їжі. Тому Лара стала для неї доглядальницею, хоч і далі винаймала з Богданом квартиру на сусідній вулиці.

Ларина мама теж якось так різко і раптово постаріла. Доводилось їздити в інше місто, пильнувати своїх батьків. Словом, крутилися вони з Богданом туди-сюди. Ларина мама дуже добре ставилася до свого третього зятя, хоч особливого захвату не виявляла і вдячності – також. А коли вже Лариніної мами не стало, забрала Лара свого тата в орендовану квартиру, бо оте постійне курсування між містами вимотувало її більше, ніж щоденні баняки і прання. Тато в Ларі був тихенький, та й він невдовзі пішов до своєї дружиноньки, як він завжди називав її. Отак виявилось, все життя разом прожили, тато слухав маму і ні в чому

Оксана КРИШТАЛЕВА

СКУЛЬПТОР ЇЇ ЗРІЛОГО КОХАННЯ

«Вони сиділи на терасі корсиканського будиночка й дивилися на море.

Воно змінювалося щогодини.

Зранку – прозоре, мов скло, з переливами блакиті в холодній лазурі.

Опівдні – глибоке, безхмарно-синє.

Увечері – золотаво-рожеве, розмальоване сонцем,

яке повільно ховається за обрієм».

Того разу їх звела докупи випадковість. Вона до-
мовилася з партнером про зустріч у готелі.

Посеред дороги зламалася її машина. Схвильова-
ний шофер спіймав таксі. Вона запізнювалася –
у місті були затори.

Вискочила біля готелю, різко
ступила – каблук хруснув, нога
підвернулася, і тіло опустилося
в калюжу. Почала підводитися й
скрикнула – ногу оперезав біль.
Та враз відчула, як чийсь дужі руки
відірвали її тіло від землі, підня-
ли й понесли. Підсвідомо обвила
міцну чоловічу шию і припала до
грудей. Далі – неначе в тумані.

Він віз її кудись. Виймав з маши-
ни й знову ніс. На руках. Наверх,
сходами. У кабінеті білохалатий
лікар про щось запитував. Вона
відповідала. Молоденька мед-
сестра забинтовувала ступню
і кокетливо стріляла очима в її
супутника. Але вона все те не
сприймала як реальність. Вона
чула лише його голос, усім єством
відчувала подих його тіла, й не хо-
тіла нищити бажання загортатися
в це тіло – повсякчас...

Він запитав її адресу й відвіз до-
дому, у замський котедж з висо-
ким, під цілодобовою охороною
парканом. Заніс у вітальню, по-
садив на диван і... не питаючи до-
зволу, попрямував на кухню.

І залишився. Деміург її кохання.
Планетарного масштабу.

Це відбувалося три роки тому.
Зараз він сидів поряд з нею в
кімнаті для засідань і кивав голо-
вою, слухаючи доповіді керівни-
ків відділів. Час від часу кивав у її
бік закоханий погляд, у відповідь
ловив ще чуттєвіший та теплий,
і здавалося, у кімнаті не було
нікого, крім цих двох закоханих
створінь, для яких не існувало ні-
чого за межами їхнього великого
кохання.

Вона була на вісімнадцять років
старшою від нього. Мала дорослу
доньку й маленьку онуку. Сім'я
дочки жила за кордоном, на ек-
зотичних берегах Корсики, куди
згодом мріяла перевести свій
бізнес і вона. А точніше, про це
мріяли вони обоє. Адже були рів-
ноправними партнерами. Тобто
стали такими, коли він освідчився
їй і отримав «Так!» у супроводі
палкого поцілунку.

Володарка немалого бізнесу,
вона могла собі дозволити дорогі
елітні речі, розкішний брендовий
одяг, богемне товариство. Він став
доповненням до її стилю: гарно
натреноване тіло грало силою й
здоров'ям, енергія харизми спіли-
ла співрозмовників і зачаровува-
ла, тонкий гумор дозволяв легко
виплутуватися зі скрутних ситу-
ацій, а обізнаність у літературі й
мистецтві, здавалося, не мала меж.

Це була надзвичайно гармоній-
на пара, переповнена любов'ю та
поривами палких бажань. Він ди-

Питання залагодили миром: піс-
ля народження хлопчика дівчині
купили квартиру. Однокімнатну.
Поліпшеного планування. Виділи-
ли достатню суму аліментів – щоб
і матері, і синові вистачало.

На вихідні дитину забирали
до себе. У котедж. Пропонували
хлопчика усиновити, адже чоло-
вік дав дитині своє по батькові, та
й вона йому матір'ю стати не про-
ти. Гарну суму обіцяли. Але дів-
чина відмовилася – гроші закін-
чатся, що ж її тоді утримуватиме?

Хлопчиків в котеджі подо-
балося. Йому виділили окрему
кімнату, замовили стелажі, на
яких той щосуботи знаходив нову
іграшку – машинку, гвинтокрил,
а згодом і комп'ютер з іграми –
коли підріс і пішов до школи.

Хлопчик, як і слід було чека-
ти, увесь час тягнувся до батька.
Мати сина до котеджу відпускала,
але коли вони з батьком поверта-
лися до квартири, зустрічала їх у
тоненькому шовковому пенюарі,
який відверто демонстрував по-
вну відсутність нижньої білиз-
ни. Після чого хлопчика саджа-
ли перед телевізором, вмикали
мультяки, подавали гучність,
а самі прямували у ванну. Обоє.
«Руки мити».

Чає ішов. Вона обмежувала
себе в їжі, весь вільний час про-
водила у фітнес-залах, мастила
обличчя найдорожчими крема-
ми, робила підтяжки, вставляла
в обличчя золоті нитки. Але дзер-
кало не можна обдурити.

Він вів себе з нею так само
уважно, його губи так само ніж-
но всміхалися, тіло так само
загортало її в себе. Але колиш-
нього тепла не відчувалося. До
неї він перегорів. Як те поліно в
каміні, яке спочатку палахкотить,
і з шипінням жбурляючи іскрами,
а потім темніє і обуглюється, пе-
ретворюючись на купку чорних
головешок, укритих сизим попе-
лом і кіптявою.

Коли вкотре він прийшов, про-
сякнутий чужими пахощами та
з відбитками помади на сорочці,

її терпіння урвалося. Вона дістала
із сейфа шлюбний контракт, по-
клала перед ним на столі, узяла
помаранчевий маркер і виділила
в тексті пункт, якому досі, як і мар-
керу, належав сонячний колір
стабільності.

Згідно зі шлюбною угодою,
у разі зради однієї зі сторін інша
сторона мала право на весь
спільний бізнес. Безроздільно.

Від сьогоднішнього пробачення скін-
чилися. Я пробачила тобі зраду
під час моєї відсутності (розумі-
ючи, що, не маючи його, ти спо-
кусувся на тіло іншої). Пробачила
народження хлопчика й погоди-
лася утримувати його і його матір

(діти не повинні відповідати за
помилки батьків). Дійшла черга до
його елітного годинника. Дорогі
телефони замінили на дешеві.
Забрали сина з приватної школи
і віддали у звичайну.
Настав день, коли не лише на
хліб – на проїзд у громадському
транспорті коштів не було. Забув-
ши про гордість, він узяв до рук
телефон, віднайшов її контакт і
натиснув виклик.

...Вони сиділи на терасі корси-
канського будиночка й дивилися
на море. Воно змінювалося що-
години. Зранку – прозоре, мов
скло, з переливами блакиті в хо-
лодній лазурі. Опівдні – глибоке,
безхмарно-синє. Увечері – зо-
лотаво-рожеве, розмальоване сон-
цем, яке повільно ховається за
обрієм. Вони сиділи удвох. Поряд.
Вона і хлопчик. Який погодився
стати її сином і за всиновлення
якого їй довелося заплатити зна-
чущу суму. Хлопчик, який був ча-
стинкою його. Деміурга її кохання.
Планетарного масштабу.

Яна ТЕТ

Історія знайомства

ЦЕЙ МУЖЧИНА ТІЛЬКИ МІЙ!

Якби вас запитали, який вигляд має мати су-
часний чоловік, котрий хоче успіху в дівчат чи
жінок? Як ви собі уявляєте такого кавалера?

Найімовірніше, його опишуть
як високого, мускулястого і мод-
но одягненого молодика. Ні, не
в костюмі, а в подертих джинсах
в обпіпочку, з напілчиномом та
дорогоцінними навушниками-за-
тичками. А ще він поводитиметь-
ся впевнено й навіть зухвало,

більшість таких курсує людьми
вуличками великих міст. І хтось
неодмінно згадає популярну
пісеньку «Цей мужчина тільки
мій! Обережно, дівчата!» – таку
легку й безтурботну, яка звучить
із кожної праски і яку вже знають
без пам'яті навіть горобці в селі.
Напевно, так і є – час вима-
гає від молодих чоловіків бути
стильними, спортивними, гру-
бо брутальними і самовпевненими.

С. 5

ЦЕЙ МУЖЧИНА ТІЛЬКИ МІЙ!

Закінчення. Поч. – на с. 4

Зрештою, і поводитись так само!
Інших – скромних, самодостатніх,
тихеньких, вважають невдахами,
хоч це насправді не так. Бо перше
враження оманливе.

Орест був геть-чисто не такий –
він наче зійшов з європейського
журналу мод 1950-х років. Або
прийшов звідкись навропеєць
із минулого у вельветових штанах
і зручному светрі. Ніколи й ні на
яких обставин його не бачили
(і не побачать) у подертих шта-
нах чи в обтіслих реїтузах. Для
Ореста це несмак, який робить
із чоловіка почуддя або дороге
опудало. А ще він надає перевагу
повноцінним шкарпеткам, з яких
не визирають голі шиколотки чи
волохата чоловіча нога. Зреш-
тою, про адекватну зовнішність
можна говорити чимало. Значно
цікавіше поспостерігати, як Орест
поводиться і які цінності сповідує.

Та значно цікавіше розмовитися
з ним особисто. Бо зовні він і справ-
ді не створює враження ефектно-
го хлопця в дорогому форматі.

Отже, Орест – привабливий
чоловік чудового віку: вже не па-
цан-дурбелік із запльотами і ще
не зануда зі своїми правилами.
Чоловік цілком соціалізова-
ний: має житло, улюблену роботу,
власну думку і свій стиль. Знає,
чого хоче, і вміє до всіх ставитись
прихильно, навіть до бомжів чи
сусідів-алконавта. Так, в Ореста
є свої принципи і переконання,
але він не нав'язує їх іншим. Він
сам живе, сповідуючи їх. І пово-
диться так натурально, наче на-
родився з ними принципами.

Того полудня Орест повертався
додому з майстерні та зайшов
у продуктову крамницю – при-
купити дечого на вечерю. Умів
і любив сам готувати, а його борщ
хвалила навіть мама – вона так
варити не вміє.

Орест запропонував завітати в
модне кафе, яких тепер у місті було
більше, ніж музеїв та церков разом
узятих. Що ж, зайшли вони в один
модний заклад. І якось незатишно
стало Оресті. Довго там не затри-
мались – встигли вийти назовні ще
перед приходом офіціанта.

– Не любите ходити в каварні,
Оресте?

– Не бачу в цьому потреби,
коли все можна приготувати вдо-
ма або посидіти у парку.

– Що ж, погода шепоче і манить
нас на клатчик природи.

– Нині вже так тепло, хоч на-
дворі ще рання весна. Не відмов-
люсь від білого морозива.

Орестові сподобалося і те,
що Ореста не водила його за
носа – була проста й невибаглива

у своїх бажаннях. Поласувавши
морозивом, вони пішли до ста-
вочки і арки закоханих. Дорогою
розмовляли, наче давні друзі, хоч
насправді промацували ґрунт і
хотіли довідатись про все.

– Чим ви займаєтесь у житті,
Оресте? – почала Ореста, бо з чо-
гось треба було почати.

– До свого віку Христа я спро-
бував декілька робіт: столярку,
ковальство і тепер-от працюю ав-
томеханіком. А коли нема багато

ликів або інших цікавих фактур,
крізь які проходять сонячні про-
мені й розсіпають довкола ві-
тражні блики. Зазвичай їх вішають
на вікна або ззовні, щоб вітер
у парі із сонцем міг хилити це і
вигравати променями. Також
це може бути поєднанням гудів-
ничок, голосів вітру, дзвіночків,
дидитячих брязкалец чи навіть
шторок на частину вікна.

– А ввечері вони «дрімають»? –
поцікавився Орест.

– Так, коли нема сонця, вони
просто висять і чекають на со-
нячні промені.

– Але їх можна оживити і зро-
бити там підсвітку! І би легко і
просто міг вам допомогти!

– Що ж, тоді є чудова нагода зу-
стрітись знову і спробувати це...

Орест довідався, що Ореста не
любить суші, а надає перевагу ї
на голубцям. Її улюблені актори – не
Кіану Рівз і не Бред Пітт, а Іван
Миколайчук та Іван Гаврилюк.

Музику вона слухає розмаїту, але
воліє релаксувати під етно-джаз.

Одяг любить практичний і стиль-
ний, іноді барвистий, але не по-
дертий на колінах.

– Коли бачу на вулиці зустрічних
з обдертими на колінах штанами,
чесно – це неохайно! У нас кажуть:
«як оферма!» – казала Ореста.

– О, мені також не до вподоби
ці брутальні надмірності. Лише

Замальовка

Про стосунки із секондхендом

(Маршрутна оповідь дами, котрій за...)

Коли їдеш у міській маршрутці з одного кінця міста
в інший, не надто велика ймовірність почути щось
цікавеньке, достойне оповіді. Та цього разу мені
пощастило – поряд вмотилася моложава дама.
Зі смаком одягнена. Гарно скомпонована. З красно-
мовним iPhone'ом у руці.

iPhone мовчав. Можливо, тому
розмову завела ефективна дама:

ної статі – то як взуття в секунді
купувати. Чому не нове, запитасте?
Ні, не завжди з причини приналеж-
ного дефіциту (хоча й це має місце
бути). Радше розтоптувати не ба-
жаємо. Комфорту хочеться. При-
ємності і тепла. Щоб ні мозолів не
нагрисало, ні кісточки не тиснуло.
Та й гламуреньке віднайти
щось можна в секунді...

С. 6

Найкращі Індекс – 68068

ЖІНОЧІ ІСТОРІЇ

Неймовірні історії кохання та невідадані історії з життям, яких ви не знайдете в інших виданнях. Правдиві історії наших читачів та найрейтинговіших дописувачів.

Передплата-онлайн тут: <https://peredplata.ukrposhta.ua/> Виходять двічі на місяць.

КУВАЛА ЗОЗУЛЯ

Він просто був закоханий у такі весняні ранки – таких ранків йому завжди бракувало: на обрії з-за чорного лісу тільки-но визирнуло сонце – і той далекий ліс ураз посвітлішав; з півдня повівав легенький вітерець, у прозорому чистому небі ні хмаринки.

Ранкова прохолода бадьорила, а ранкова тиша заспокоювала – ще не сновигали врізнобіч автівки, не поспішали заклопотані люди із сірими байдужими обличчями. У садку в молочний цвіт одягнулися яблуні; кувала час від часу зозуля – покує і перестане... Ранок завжди надихав його, тому тихо, щоб нікого не збудити, відмикав двері у хліві, брав заступ і починав копати гряд-

ку – така робота вранці завжди приносила задоволення, бо бачив результат: цибуля, редька, огірки, помідори – все своє... Сонце піднялося вище, і коли підводив голову, щоб перепочити, сонячне проміння відбивалося на білому цвітові яблуні всіма кольорами веселки... Він прокинувся, коли з того боку почали стріляти... Холодний рвучкий вітер різав обличчя; небом, зовсім низько, пливли

важкі чорні хмари; мжичив холодний дощ і не вірилося, що надворі квітень. Скроні стискло, немов лещатами – наслідок контузії. Навіть не уявляв, що може бути далі: чи ось так просидить з іншими весь день у холодному вологому окопі, чи потрібно буде відбивати атаку диверсійної групи – що накажуть, те й виконуватиме: на війні як на війні. Щоб хоч на мить відійти від реальності, закупив цигарку... останню... На околиці невеличкого містечка біля Києва в саду ціллі молочним цвітом яблуні й кувала зозуля... Зовсім мало кувала... Олександр ПОНОМАРЕНКО

Смачні рецепти

Свинина, тушкована з овочами

Інгредієнти: 800 г свинини, морквина, цибулина, солодкий перець, 2 столові ложки томатної пасти, 3 столові ложки олії, 200 мл води, сіль, мелений чорний перець, лавровий лист.

Приготування. М'ясо нарізати невеликими шматками, посолити й поперчити. Обсмажити на розігрітій сковорідці з олією до рум'яної скоринки. Додати нарізану цибулю, моркву та перець, смажити 5–7 хвилин. Додати томатну пасту, воду та лавровий лист. Накрити кришкою і тушкувати на слабкому вогні 40–50 хвилин до м'якості м'яса.

Риба, запечена з лимоном

Інгредієнти: кілограм скумбрії або хека, лимон, 2 столові ложки оливкової

олії, 2 зубчики часнику, сіль, мелений чорний перець, зелень.

Приготування. Рибу очистити, вимити й обсушити. Посолити, поперчити, натерти подрібненим часником. Лимон нарізати кружальцями й покласти всередину риби. Збризнути оливковою олією. Викласти у форму для запікання й готувати в розігрітій до 180 градусів духовці 30–35 хвилин. Перед подаванням посипати зеленню.

Салат з куркою та кукурудзою

Інгредієнти: 300 г відвареного курячого філе, банка консервованої кукурудзи (200 г), 2 яйця, свіжий огірок, 3 столові ложки майонезу або йогурту, сіль, мелений чорний перець.

Приготування. Куряче філе відварити у підсоленій воді 20–25 хвилин, охолодити

й нарізати кубиками. Яйця зварити круто, остудити й подрібнити. Огірок нарізати невеликими кубиками. З кукурудзи злити рідину. У мисці з'єднати всі інгредієнти, посолити, поперчити та заправити майонезом або йогуртом. Перемішати і подавати.

Салат з пекінською капустою та сиром

Інгредієнти: 300 г пекінської капусти, 150 г твердого сиру, помідор, 2 столові ложки оливкової олії, столова ложка лимонного соку, сіль, мелений чорний перець.

Приготування. Капусту нашаткувати тонкими смужками. Сир натерти на тертці з великими вічками. Помідор нарізати кубиками. Усе з'єднати в мисці, посолити, поперчити. Заправити оливковою олією та лимонним соком, перемішати.

Хімічний елемент, метал

Парагвайський чай

Гучні аплодисменти

Телефільм

Марка українського літака

Місто в Узбекистані

Дагестанець

Міра довжини

Підкладочний матеріал

Кіннота Нерона

6

4

Урвище

Природна водойма

Посудина на фрукти

Шаніто

2

Глибока тарілка

Келих на горілку

Центр Волинської області

"Родич" акордеона

Письменник Ежен ...

Муніципалітет у Франції

Аватор "Пурпурових вітрил"

Нота

Грошова одиниця Бангладеш

Літературний батько Е.Фандоріна

Заварне тістечко

Автомат Калашникова

Дрібна французька копійка

Шлюпка

Крісло монарха

5

"Серце" вишу

Кустуріца

Об'єкт розмови

Період часу

3

Човен Хеєрдала

Роман Жорж Санд

Військовий підрозділ

Хвойне дерево

Поема Т. Шевченка

Хутрова частина пальця

Горючий газ

Хф "Лікар ... та його жінки"

Буква кирилиці

Начальник

Шифрувальна машина

Заповідник "...Нова"

Супутник Юпітера

Банківський працівник зі збору грошей

1

2

3

4

5

6

Наш календар

02.03

Міжнародний день порятунку котів, Всесвітній день психічного здоров'я підлітків, Всесвітній день тенісу.

Церковні свята

Священномученика Теодота, єпископа Киринейського.

Іменинники: Теодот, Арсеній, Федір.

03.03

Всесвітній день письменника, Всесвітній день дикої природи, День слуху.

Церковні свята

Мучеників Євтропія, Клеоніка й Василіска.

Іменинники: Теодор, Михайло.

04.03

Всесвітній день інженерії, Всесвітній день боротьби з ожирінням, День цікавих фактів про ваше ім'я.

Церковні свята

Преподобного Герасима Йорданського.

Іменинники: Герасим, В'ячеслав, Василь, Данило, Стратон, Юрій.

05.03

Європейський день геодезії та геоінформації, Всесвітній день енергоефективності.

Церковні свята

Мученика Конона.

Іменинники: Адріан, Федір, Костянтин.

06.03

Європейський день праведників.

Церковні свята

845 р. за наказом халіфа Аль-Васіа у місті Самаррі вбили 42 мучеників Аморійських.

Іменинники: Аркадій, Костянтин.

07.03

День енергії рослин.

Церковні свята

Священномучеників Василя, Єфрема, Капітона й інших.

Іменинники: Василь, Євген, Павло.

08.03

Міжнародний жіночий день, День патроніма.

Церковні свята

Святого Теофілакта, єпископа Нікомідійського.

Іменинники: Опанас, Ярема, Дементій.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД № 7 (790)

М	И	К	О	Л	А	Й	Ч	У	К	Я	Б	Л	У	К	О	
І	О									А	Р	І	Я	А	Б	
Н	О	Р	Д							Б	Е	Р	Д	А	Н	К
О	І									М	А	Т			Й	
М	О	Д	А							Ч						Д
Е	О	М								С	У					А
Т	Р	І	П	А	К				К	Р	У	К				Р
									Р	О	Б					К
З									А	Д	А	Т				А
І									Т	А	Т	Р				
Н									А	Е	М	У	Л	Ь	С	І
К									К	А	Р		З		Р	А
Е	В	Е	Р	Е	С	Т									Р	О
В	П		П												О	З
И		І	К	О	Н	А									Т	А
Ч	Е	К	Х	А	Н										А	Л
		У	Л	А	Н										Р	І
Б	У	Р			А	Л	Ь	К	О	В					Л	У

Ключове слово – СОЛІСТ